Р Е Ш Е Н И Е
№ 2008

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 19 състав,** в публично заседание на 20.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8609** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 50, ал. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за призоваване: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 304/18.06.2012 г. на Директора на Агенция „Митници".

В жалбата, от съда се иска решението да бъде отменено, като незаконосъобразно, необосновано и постановено в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Твърди се, че административният акт се основава единствено на обстоятелството, че дружеството има непогасени публични вземания, установени с влязло в сила наказателно постановление, издадено по реда на ЗАНН. Инвокирани са доводи, че НП № 28/30.01.2012 г. не съществува, поради което не може да бъде материално-правна предпоставка за издаването на оспорения акт. Посочено е, че административния орган не е съобразил обстоятелството, че дружеството е бил лицензиран складодържател, чиито лиценз е бил отнет с негов акт, при което не е освободена внесената от него гаранция, поради което със сумата, която се намира в сметката на Агенция „Митници" е могло да бъде извършено прихващане с евентуално възникналите публични вземания.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се представлява от адвокат В., който поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Агенция „Митници", чрез юрисконсулти Е. и Д. оспорва жалбата. Подробни съображения са изложени в писмен

вид.
Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:
Между страните не се спори, че [фирма] е подало заявление до Директора на Агенция „Митници" за издаване на лиценз за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки рег. № ЗАДС/7 от 12.04.2012 г. /л. 68/, към което са приложени изискуемите според закона документи под опис.
С писмо от 20.04.2012 г. /л. 65/, дружеството е уведомено, че следва да представи допълнително документи. С молба рег. № ЗАДС/7 от 17.05.2012 г. /л. 38/ дружеството е представило изисканите документи под опис.

От Директора на Дирекция „ФСДУС" при Агенция „Митници" е изискана информация, дали [фирма] има ликвидни и изискуеми публични задължения по ЗАДС.
С писмо от 12.06.2012 г. /л. 37/ на Заместник-директора на Агенция „Митници" е разпоредено на Началника на Митница Л. да се извърши проверка на място на обекта, за който е поискано издаване на лиценз.
Със служебна бележка рег. № ЗАДС/7/12 от 13.06.2012 г. /л. 30/, Директорът на Дирекция „ФСДУС" е уведомил Директора на Дирекця „Акцизи", за погасените и непогасените публични задължения на дружеството.
Със служебна бележка рег. № ЗАДС/7/12 от 18.06.2012 г. /л. 26/ Директорът на Дирекция „М." е уведомил Директора на Дирекця „Акцизи", за извършени от дружеството тежки или повторни нарушения на ЗАДС.
Резултатите от възложената на Митница Л. проверка са обективирани в протокол № 47/16/2 от 19.06.2012 г. /л.21-22/ и съставено становище от Началника на Митница Л. /л. 18-20/, в което е посочено, че [фирма] не е изпълнило изискванията на чл. 28 и чл. 54 от ППЗАДС и Наредба № 3 от 19.06.2010 г. специфичните изисквания и контрола, осъществяван от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки за издаване на лиценз за управление на данъчен склад.
Вземайки предвид събраните в хода на административното производство доказателства Директорът на Агенция „Митници" е издал оспореното решение, приемайки, че дружеството е има ликвидни и изискуеми публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски и е извършило тежко или повторно нарушение по ЗАДС.
Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е изпратено на жалбоподателя по пощата, като видно от приложеното по преписката известие за доставяне, то е получено на 07.08.2012 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 21.08.2012 г. /вх. 19847/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Същата е от надлежна страна – участник в административното производство и срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
В чл. 47 от ЗАДС и чл. 28 от ППЗАДС са описани конкретно всички условия, на които следва да отговаря дадено лице, за да бъде лицензиран складодържател, две, от които са да няма ликвидни и изискуеми публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски и е извършило тежко или повторно нарушение по ЗАДС.
В разглеждания казус, за да постанови оспореното решение Директорът на Агенция „Митници" е приел, че дружеството има задължения към митническата администрация в размер на общо 244 131,22 лева, от които 191 941,46 лева са наложена с Наказателно постановление № 28 от 30.01.2011 г. имуществена санкция.
Настоящият съдебен състав намира за неоснователно релевираното оплакване, че оспореното решение е описано несъществуващо наказателно постановление. От представените от пълномощника на ответника документи, а и навсякъде по преписката е видно, че се касае за НП № 28 от 06.02.2012 г., издадено от Началника на Митница Л.. Безспорно в случая се касае за очевидна фактическа грешка, която не може да опорочи административният акт до степен на незаконосъобразност.
Основателен е другият релевиран от жалбоподателя довод, че визираното НП, въз основа, на което са установени публичните вземания не е влязло в сила. Видно от представените от пълномощника на ответника по време на проведеното по делото последно заседание и от съдебно удостоверение изх. № 167/15.02.2013 г. /л. 196/, издадено от Административен съд – [населено място], процесното НП № 28/06.02.2012 г. е било предмет на съдебен контрол по НАХД № 1196/2012 г. по описа на Районен съд – [населено място], като същото е отменено. След касационно оспорване на съдебния акт, с решение № 45 от 04.02.2013 г. на АС – [населено място] решението на първоинстанционния съд е отменено, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на РС – [населено място]. Описаните доказателства дават възможност да се приеме, че описаното в процесния административен акт НП не е влязло в сила, към датата, поради което не може да се приеме, че със него за оспорващия са установени ликвидни и изискуеми задължения.
От изложените до момента разсъждения не може да се направи извод, че жалбата е основателна. Съдът, с определението си за насрочване на делото изрично е дал на оспорващия указания, че на основание чл. 170, ал. 2 от АПК следва да установи, че са били налице материално-правните предпоставки за издаване на искания административен акт. Това означава, че е необходимо не само да се оборят изложените в оспорения акт мотиви, въз основа, на които административният орган е упражнил правомощията си, но да се докаже, че са били налице всички други предпоставки за издаването на оспорения акт и доказателствената тежест за това пада върху оспорващия.
На първо място, видно от приложената към служебна бележка рег. № ЗАДС/7/12 от 13.06.2012 г. справка, [фирма] има непогасени публични задължения, установени с пет други наказателни постановления, издадени от съответните длъжностни лица при Митница Л. и Митница Югозападна. Оспорващият не ангажира никакви доказателства, че описаните в справката НП не са влезли в сила или че публичните задължения са погасени. Визираната служебна бележка е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК и при липса на оспорване има обвързваща съда материална доказателствена сила, досежно удостоверените чрез него факти, предмет на изявлението на съставилото го длъжностно лице.

На следващо място, съдът намира, че жалбоподателят не е изпълнил всички условия за получаване на лиценз, което се установява от протокол № 47/16/2 от 19.06.2012 ги писменото становище от Началника на Митница Л., в които са обективирани резултати от извършената проверка на обекта, където следва да се установи лицензирания склад. В последния документ е посочено, че по отношение на обекта не са изпълнени изискванията на т. 3, т. 6, т. 7 и т. 8 на чл. 28 , ал. 2 от ППЗАДС, а именно не са представени документи, че за наета физическа охрана и документи, че помещенията отговарят на специалните нормативни изисквания за противопожарна безопасност. Посочено, че монтираните разходомери не са свързани към системите за отчитане и предаване на данни към информационната система на Агенция „Митници". Това обстоятелство препятства възможността за извършване на проверка на постъпилите, произведените, складираните и изведените от данъчния склад акцизни стоки. Посочено е, че не са спазени и изискванията на чл. 17, чл. 18, чл. 19 и чл. 20 от Наредба № 3 от 19.06.2010 г. специфичните изисквания и контрола, осъществяван от митническите органи върху средствата за измерване на акцизни стоки, защото в обекта не е изградена система за контрол на измервателните уреди. Представен е договор със системен интегратор, без да става ясно, кога ще бъде изградена автоматизирана система за отчетност, позволяваща отчитането на количествата на постъпващите суровини и акцизни стоки, произведените, складираните и изведените от данъчния склад акцизни стоки. Описаните в становището обстоятелства, също имат обвързваща съда сила, съгласно чл. 179 от ГПК, което в съвкупност с всички събрани доказателства, дава възможност да се направи извода, че [фирма] не е отговаряло на всички изисквания, визирани чл. 47 от ЗАДС, за да му се издаде лиценз за складодържател.

По изложените съображения трябва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, изчислени по реда чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът намира за неоснователно искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 2000 лева. Спорът няма имуществен характер и не се отличава с особена фактическа и правна сложност, поради което на ответника следва да бъдат присъдени разноски в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на [фирма], [населено място] срещу Решение № 304/18.06.2012 г. на Директора на Агенция „Митници".

ОСЪЖДА [фирма], с адрес: ,[жк], [жилищен адрес] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници", на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 150

/сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..